

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za označila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se označilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Korak za korakom.

„Ueber Eines muss man sich klar sein: die Zeit der gewaltthätigen deutschen Herrschaft, der Germanisation von Regierungswegen ist definitiv vorbei“ — te besede čitamo v ponedeljskem trobiluminiaterskega predsednika, v Dunajski „Montagsrevue“, in sicer v članku, ki resnobno razvija to načelo kot nekako gaslo sedanjega sistema. Nam je to svečano zatrjevanje izvabilo samo ironičen usmev na ustni, ker nas je izkušnja izučila, da je mej vladnimi besedami in njenimi dejanji isto tolik razloček, kakor mej čifutskim urednikom rečenega lista in minister-skim predsednikom grofom Taaffeom.

Dokazov za to imamo toliko in tako razno-vrstnih, da je težko izbirati, a imamo jih ne samo iz krajev, kjer je slovenski življ v manjšini ali zapostavljen, imamo jih tudi iz središča narodovega, iz bele Ljubljane.

Tukajšnje učiteljske ima namen, vzgajati slovenske učitelje in učiteljice za slovenske ljudske šole. Vzlic temu je osnovano utrakvistično, to je, večina predmetov se poučuje v nemškem jeziku in le nekateri postranski predmeti v slovenskem. Saj ni treba, da bi si slovenski učitelj do dobrega pri-svojil znanje učnega jezika, slovenski se lahko nauči pri blapeih in deklah, ali blaženo nemščino, ta krasni jezik, mora znati korenito kakor vsak ger-manist, ker znanje nemščine ucepljati slovenski deci, to je po vladnih nazorih prva dolžnost slovenskega učitelja. Toda to so znane pritožbe, katerih tukaj ne nameravamo pogrevati, saj je absurdnost sedanje učne uredbe na učiteljsku tako jasno dokazana, da bi bila v tem oziru vsaka beseda odveč.

Toda slavni vladi niti to ne zadošča. Proces raznarodovanja se jej tudi sedaj še vrši preveč po-časno in očitno je, da hoče njega normalni razvoj po mogočnosti pospešiti „administrativnim pōtem“.

Tekom minolega šolskega leta umrl je dolgo-letni ravnatelj Ljubljanskih učiteljskih, Blaž Hrovath, hud nasprotnik naše narodnosti. Po njegovi smrti prevzel je vodstvo učiteljskih po službenih letih naj-starejši profesor g. Linhart. Tega je že več me-secev. Služba je bila razpisana, dež. šolski svet je formuloval svoje predloge, prošnje kompetentov so

se odposlale na naučno ministerstvo, a dasi se je začelo že novo šolsko leto, se še vedno ni imenoval novi ravnatelj, še vedno vodi ta važna učna zavoda politično kompromitiran strankar, mož, ki ni na glasu kot dober pedagog in o katerem se dobro vé, da ni zmožen izpregovoriti dvajset besed v korektni slovenščini, kamoli da bi mogel nadzorovati pouk v tistih predmetih, kateri se uče v slovenskem jeziku. Koliko škodi zavodu, če nima definitivnega vodjo, to uvidi vsak lajik, o tem ni treba razpravljati, a naše učiteljske trpi dvojno škodo, ker nima defini-tivnega vodje in nesposobnega, učnega jezika precej nezmožnega začasnega vodjo. Sumimo, da hoče vlada po sili spraviti g. Linharta na ravnateljsko mesto, in ker to ni bilo mogoče naravnim potem, pustila ga bo nekaj časa, da provizorično upravlja ravnateljstvo, potem pa se bo reklo „der Mann hat sich bewährt“ in slovenščine nezadostno zmožni veliko-nemški politik g. Linhart postane direktor. Mož se bo gotovo hvaležnega izkazal in deloval po svojih močeh, da se bo pouk v slovenščini zajezil kar največ mogoče.

Toda slavna vlada nima samo namena, izročiti ravnateljstvo učiteljske trdemu nemškutarju, ona skrbí tudi z očetovsko brižnostjo, da se bodoči učitelji in učiteljice čim bolj naučé slovenskega jezika. Že tekom lauskega šolskega leta izgubilo je učite-ljske profesorja slovenščine. Tedaj je namesto njega za pouk iz slovenščine neosposobljeni katehet in Mahničev g. Kržič učil slovensko slovnico in se-veda po svoje tolmačil slovensko literaturo in nje pregrešne tendence. Tako se je posredno delovalo na to, da se je gojencem in gojenkam omrzila slo-venska knjiga, prikupila pa nemška. Tudi letos še nima zavod profesorja slovenskega jezika in slovenske literature, prav kakor da ta disciplina nima nikake važnosti.

Te nenormalne razmere so nad vse škodljive razvoju našega učiteljske. Kakšni bodo učitelji, ki pridejo iz takega zavoda? Ali bodo zamogli ustrezati težavnim svojim stanovskim dolžnostim? Uver-jeni, da so te razmere kvarne in nezdrave, opo-zarjamo nanje naše poslance, želeč, da bi se ener-gično oglasili, ako jim je sploh še pri srci usoda slovenskega šolstva.

hoče, da je druge ne prekosé, iz ospredja potisnejo in v stran porinejo.

Zategadelj je gospa Sidonija imela za neiz-ogibno, omisliti Leonori ekipažo in vtakniti Jeana v livrejo z velikimi svetlimi gombi na sukni, segajoči doli do gležnjev, s črno kokardo na cilindru, z belo zavrtnico in z rokovicami po najnovejši modi. Po-gajala se je sama z lastnikom fijakarjev, da bode imel zanjo vsak čas na razpolaganje jako lepo ure-jeno ekipažo.

Ko se je bila soproga uverila o potrebi novih stroškov, ni jih omejila samo na vožnjo v gleda-lišče, marveč je hotela od njih imati še večji sijaj. Z Vaclavskega trga na Prikope ali na Nabrežje sta se sedaj vozili; tam, kjer je bilo največ občinstva, je gospa Sidonija z Leonoro izstopila, Jean je moral iti štiri korake za njima in ekipaža je počasi sle-dila v taki daljavi, da je moral vsakdo uvideti, da je njiju. Tudi v deželnem parku v Bubentí sta se sedaj lahko udeleževali poludanskih voženj, ob de-lavnih s plemstvom, ob nedeljah pa z imovitimi pivovarji, mesarji, peki in gostilničarji Praškimi.

A tudi vse to še ni bilo dovolj gospé Sidoniji in Leonori, katera si je bila že popolnoma prisvo-jila življenska načela materina. Dasi je bila njena

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. septembra.

Mladočehi na razpotju.

Staročeski list „Moravská Orlice“ priobčil je predvčerajšnjim poročilo o pogovoru, kateri je imel jeden njegovih urednikov z nekim odličnim češkim politikom o sedanji situaciji sploh, zlasti pa o razmerah v mladočeski stranki. Dotični politik je rekel, da so bili za včeraj sklicani zaupni možje staročeske stranke, da pa se je to zopet opustilo, ker se že itak sumi, da hočejo Staročehi izkoristiti sedanje izjemno stanje. Razmerje mej Staročehi in veleposestniki je tako, kakor je bilo; ni boljše ni slabše. — Mladočeska stranka je sedaj na razpotju in se bo morala izjaviti za politiko načel. Na elek-trični udarec z dne 12. septembra bode treba iz stranke izločiti vse elemente, ki vanjo ne spadajo. Zmerni elementi imajo v mladočeskem klubu večino in bodo odpabnili tistih 14 jakobincev, ki delajo zgago ter je obsodili na smrt. Takisto se bodo tudi realisti očistili in kar bo ostalo, ta nova stranka, bo skušala urediti naprej svoje razmerje s staro-česko stranko. — Kakor rečeno, javlja to staročeski list in po njem smo posneli ta izvajanja le ker so zanimljiva, zakaj resnična se nam nič posebno ne vidijo in zato smo jih zabeležili z vsó reservo.

Poslanec Suess.

Odličen član združene nemške levice, poslanec Suess, poročal je te dni na volilskem shodu na Dunaji o svojem in strankinem političnem delovanju, kar so židovski njegovi volilci poslušali z običajnim navdušenjem ter mu za to seveda izrekli zahvalo in priznanje. Dasi je Suess jako ugleden parlamentarec, moramo vender reči, da se to pot njegov govor ni povzpél nad niveau vsakdanjosti. Govoril je sicer o jako raznovrstnih rečeh, o minulosti in o bodočnosti, ali nove ideje, nove misli ni izrazil nobene in celo o tistih dveh vprašanjih, ki sta sedaj najporečejši, okolu katerih se suče vsa notranjepolitiška situacija, o izjemnem stanju v Pragi in o splošni volilski pravici, ni vedel Suess ničesar povedati. Gledé iz-jemnega stanja v Pragi je najprej bridko obžaloval, da se je izdala dotična naredba, potem pa z diplo-matiškimi frazami ta vladni korak opravičeval — prav jasno se je videlo, da so levičarski glasovi na prodaj. Glede splošnega volilskega prava se je Suess izrekel za zastopstvo interesov in kast in odločno zoper podeljenje volilske pravice tudi delavskemu stanu, češ, da bi to uničilo — meščanstvo! — S tako puhlimi razlogi, s kakeršnimi je preko mej

LISTEK.

Nevesta našega časa.

(Češki spisal Ferd. Schulz; preložil Vinko.)

(Dalje.)

Njena mati, gospa Sidonija, je lahko zado-voljno in veselo gledala na svoje delo. Kako ne-znatne v primeri s tem krasnim uspehom so bile skrbi, s katerimi si je njen soprog belil glavo zaradi plačevanja dolgov! Morali so skrbeti za-se, dokler ni pošlo tistih par sto, s katerimi so bili prišli v Prago. Skrbeti se mora i nadalje, ako naj se Leonora vzdrži na višini, katero je že dosegla v Praški družbi. Vse ostale znane obitelji s hčerami, pri katerih se o kaki krasoti in prirojeni mičnosti niti govoriti ne more, trošijo za svojo vnanjost in za upravo svoje domačnosti čedalje večje svote, druga hoče drugo prekositi, kadarkoli se vnovič pokažejo v javnosti, obračajo na-se pozornost, vzbujajo strmenje s čim novim, posebnim in dragocenim.

V tem splošnem tekmovalni v gizdavosti in eleganci, v tej neprestani vojni na polji mode in ukusa ne sme zaostati še tako lepa devojka, ako

nekdanja šolska naobrazba tako nedostatna in slaba, da je bila s pravopisom in slovnico lastnega mate-rinega jezika o najmanjši priliki v nepomirljivem kregu, dasi že nekaj let ni imela nobene knjige v roki in jej literatura celega sveta ni bila bolj znana kot pokrajine na drugi strani meseca, odločila se je z materjo, da se prične učiti francoskega jezika. Kajpada ne doma, marveč v slovečem zavodu na Ferdinandovi cesti. Fijakar jo je tja vozil in čakal pred hišo nanjo, da jo je peljal domov.

Krasne toalete, sama svila in baršun, v ka-terih je prihajala vselej o poludanskem času k pre-davanju o francoski slovnici, prirejenemu navlašč zanjo, niti Jean z veliko krasno, usnjeno mapo, ka-tero je nosil za njo prav do učilne sobe, vse to ni kar nič poviševalo njenega jezikovnega talenta ter ni k njenemu napredovanju v francoščini prispevalo več, kot prevoznik, ta čas celo uro kimajoč na kozlu.

Gospa Sidonija se ni varala. Teh par mese-cev, v katerih si bode lastnik ekipaže zaznamoval v knjigo, kolikokrat je peljal Leonoro, pomnoži se sicer njih dolg za nekaj sto goldinarjev, potisne pa se odločitev o bodočnosti Leonorini za velik kos naprej.

Tovarnar — zove se Ernest Lippmann — je

Mala oznanila.

Dijaški koledar

za šolsko leto
1893/94.
Cena 60 kr.

Dobiva se
pri g. Ant. Zagorjan-u
in pri družih knjigotržcih.

Konjak.

Konjak, kateri se pri nas prodaja, je navedno
židovski, zdravju škodljiv izdelek. Kdor
želi kupiti
res fin, iz čistega vina dobljeni konjak
vpraša naj za naslov prodajalcev v upravitelstvu
„Slovenskega Naroda“.

Pod Trančo št. 2.
Veliko
zalogo
klobukov
priporoča
J. Soklič.
Gledališke ulice št. 6.

J. Levec (64)
trgovina z deželnimi pridelki
v Ljubljani, pri mesarskem mostu
Kupuje vsakovrstne rastline, semena, ko-
renine, rože za zdravila, kakor Arnikove
rože, Sentjanžve korenine, bele kres-
nice, češminova zrnja, smrekovo seme,
tršljikovo lubje, ržene rožičke in druge
poljske pridelke. Seno za konje in go-
vejo živino v večjih množinah. Trgovina
z raki. Blago kupuje po najvišjih cenah.

A. KUNST
Ljubljana, Židovske ulice št. 4.
Velika zaloga obuval (66)
lastnega izdelka za dame, gospode in
otroke je vedno na izbero.
Vsakršna naročila izvršujejo se točno
in po nizki ceni. Vse mere se shranju-
jejo in zaznamujejo. Pri zunanjih na-
ročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

FRAN S. BARAGA
slikar (405) 1
na Emonski cesti št. 10
priporoča se p. n. občinstvu in visoko-
častiti duhovščini za slikanje cerkv,
znamenj, novih stavb, sob, za barvanje
hiš sgrafito, za firme in dekoracije po
najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Jos. Stadler
stavbeni in galanterijski klepar in
uradno potrjeni vodovodni instalatér
na Starem trgu št. 15
priporoča se za vsa v njegovo stroko
spadajoča stavbinska dela v mestu in na
deželi, kakor tudi za popravila. **Vodo-
vodne naprave** vsake vrste prevzem-
lje ter z vso natančnostjo in poročtvom
izvršuje. — Troškovniki pošiljajo se na
zahtevanje zastoj. (67)

R. Ranzinger
spediter
na Dunajski cesti št. 15
prevzema vsakovrstne izvožnje
in dovožnje na c. kr. državni
in c. kr. priv. južni železnici
z zagotovilom točne in cene
izvršbe. (65)

J. J. NAGLAS leta 1847.
tovarna pohištva
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in
Gospodske ulice (Knežji dvorci).
Zaloga najednostavnega in najfinerega le-
senega in oblaženega pohištva, zreal,
strugarskega in pozlatarskega blaga, po-
hištvene robe, zavés, odej, preprog, za-
stiral na valjcih, polknov (žaluzij). Otro-
ški vozički, železna in vrtna oprava, ne-
pregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“
cesarja Josipa trg.
Velik zračni vrt, stekleni salon
in kegljišče.
Priznana izvrstne jedi in pijače
in skupno obedovanje.
(70) **F. Ferlinc**, restavratér.

F. BILINA & KASCH
Židovske ulice št. 1
priporočata svojo bogato zalogo vseh
vrst **rokovio**, tako od usnja (lasten
izdelek), kakor tudi od drugega blaga.
Kirurške obveze (le lasten izde-
lek), jamčeno najboljše vrste, z raznimi
kirurškimi pripravami. Velika izbira
**kravat, hlačnikov, krtac, glavni-
kov, mila in parfumov**. Vse po naj-
nižjih cenah.

Josip Reich
Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4
priporoča čast. občinstvu dobro urejeno
kemično spiralnico
v kateri se razparane in nerazparane
moške in ženske obleke lepo očedijo.
Preginjala vprejmo se za pranje in
čiščenje v pobarvanje. V barvariji vspre-
jema se svilnato, bombažno in mešano
blago. Barva se v najnovejših modah.
(147)

ADOLF HAUPTMANN
tovarna
oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja
v lastni hiši
v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 41.
Filijala:
Slonove ulice št. 10—12.

Evgenij Betetto
tovarna za metlje
v Ljubljani, Florjanske ulice št. 3
priporoča čast. občinstvu in gg. trgovcem
svojo veliko zalogo vsakovrstnih
metelj
od najfinerejših do najcenejših po najnižjih
cenah. Ceniki so na razpolaganje zastoj
in franko. (156)

Brata Eberl
Ljubljana, Frančiškanske ulice 4.
Slikarja napisov,
stavbinska in pohištvena pleskarja.
Tovarna za oljnate barve, lak
in pokost. (146)
Glavni zastop **Bartholi-jevega ori-
ginalnega karbolineja**. Maščoba
za konjska kopita in usnje.

SPRAJCAR IVAN
stavbeni in umetni ključar
Kolodvorske ulice št. 22
priporoča svoje (155)
valčasta zapirala za okna in vrata
(Rollbalken)
lastni izdelek, prava jeklena plehovina,
s tihim zapiranjem in trajnostjo. Popra-
vila v tej stroki se vsprejemljejo ter
izvršujejo natančno in po nizki ceni.

HENRIK KENDA
v Ljubljani.
Najbogatejša
zaloga za šivilje.
(164)

J. MÜLLER (163)
fotografsko - artistski zavod
v Frančiškanskih ulicah št. 8
priporoča svoj atelier za vsa v fotogra-
fično stroko spadajoča dela, kakor: por-
trete, krajepise, interieurs, reprodukc-
cije, vsakovrstne podobe, pisave, načrte
itd. Momentne fotografije za otroke, po-
večkanja vsake vrste po najnovejših
skušnjah. Vsprejemlja vsa v fotografsko
stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

Odlikovan
v Gradcu 1890, v Trstu,
Gorici, Zagrebu 1891.
Fran Kaiser
puškar
v Ljubljani
priporoča mnogovrstno zalogo orožja
in raznih lovskih potrebščin —
kakor tudi pušk lastnega izdelka
ter izvršuje vsakojaka popraviljanja
točno in po najnižjih cenah. (406)

G. Tönnies
v Ljubljani.
Tovarna za stroje,
železo in kovino-
livenica.
Izdeluje kot posebnost:
vse vrste strojev
za lesoreznilce in
žage. (144)
Prevzame cele naprave in
oskrbuje parostroje in
kotle po najboljši sestavi,
slučajno turbine in
vodna kolesa.

Uran & Večaj
Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3
priporočata p. n. čast. občinstvu svojo
veliko zalogo vsakovrstnih
pečij in glinastih snovij
kakor tudi
štedilnikov
in vseh v to stroko spadajočih del po
nizkih cenah. (149)

J. Hafner-jeva pivarna
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.
Zaloga Vrhnškega piva.
Priznana izvrstna restavracija z **veliko**
dvorano za koncerte itd. in lepim
vrtom. (152)
Kegljišče je na razpolago.
Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Hôtel „Pri Slonu“
I. vrste
v sredi mesta in v bližini c. kr.
poštne in brzojavnega urada.
Sobe od 70 kr. naprej.
Restavracija in kavarna sta v hiši.
Železna in parna kopelj
urejena po Francovih kopelih po c. kr.
vladnem svétniku g. prof. dr. pl. Valenti.

L. M. Ecker
stavbeni klepar, konc. vodovodni instalatér
Ljubljana (142)
Dunajska cesta št. 7 in 14
priporoča svojo bogato zalogo **klepar-
skega dela**. Izdeluje vsa v njegov
obrt spadajoča dela v mestu in na
deželi. Izvrševatelj **lesenih, cement-
nih in klejnih streh**. Zaloga streš-
nega laka, lesnega cementa in kleja. Na
pravitelj **strelododov** po novi sistemi.

Čast mi je naznanjati, da sem pre-
vzela po smrti mojega moža **Frana Toni**
kovaško obrt
katero bodem nadaljevala, ter se pripo-
ročam za vsa v to stroko spadajoča dela
po nizkih cenah, zlasti za nove podkove.
Dobro delo in točna postrežba.
Z veselo spoštovanjem (154)
Ivanka Toni
v Kravji dolini št. 2.

Uniforme za c. kr. drž. uradnike,
uradnike c. kr. drž. že-
leznic, privat. železnic, kakor tudi
za c. in in kr. vojsko izdeluje po
pisane po najpovoljnejših cenah;
tudi preskrbuje vse zraven spada-
joče predmete, kakor **sablje, meče,**
klobuke za parado, zlate obrobke
itd. **Civilne oprave** izdelujejo se po
najnovejši fačoni. Angleško, francosko
in tuzemsko robo ima na skladišču.
F. Casermann (158)
krojač za civilne oprave in uniforme.

Vizitnice
in
kuverfe s firmo
priporoča
„Narodna Tiskarna“.

Pivovarna J. Auer-ja
Gledališke ulice.
Izvrstno pivo lastnega izdelka.
Pristna dolenska, hrvaška in
črna istrska vina. Priznana dobra
jedila. Velik, zračen vrt s steklenim
salonom in kegljiščem. Točna in cena
postrežba. (404) 1 **J. Auer**, pivovar.

Ivan Somnitz
(prej Fr. Pettauer)
urar c. kr. priv. južne železnice
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 18
priporoča svojo
veliko zalogo ur.
Poprave se izvršujejo hitro in
dobro. (63)

Podobe
umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“
(Ant. Tomšič, Jos. Jurčič, Ivan Železnikar)
dobivajo se
na karton-papirji tiskane
komad po 20 kr.
v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu
A. Zagorjan-u in pri družih knjigo-
tržcih.

naše države znani fraseur Suess zagovarjal krivico, se že dolgo ni nihče prostituiral.

Trentinska avtonomija.

Tako staro, kakor naše ustavno življenje, je tudi gibanje trentinskih Italijanov za narodno avtonomijo. Leta 1848. se je prvič pojavilo, raslo in raslo ter naposled priklopilo do viška. Znano je, da so italijanski deželni poslanci izstopili iz deželnega zbora in da se nečejo povrniti, dokler jim vlada ne zagaranti administrativne samostalnosti Tridenta. Danes pride velikanska deputacija trentinskih Italijanov prost cesarja, naj privoli v administrativno izločitev Trentina. Zanimivo je zlasti zasledovati, s kakimi razlogi se podpira ta tirjatev tako z italijanske kakor z nemške strani, zanimivo posebno zategadelj, ker se zahtevanje tridentskih Italijanov ne snuje na kako državno pravo ali na stare privilegije, ampak samo in jedino na princip narodne avtonomije. Ker to, kar velja za Trident, velja doslovno tudi za slovenski Štajer, sodimo, da ni neumestno, ako navedemo glas odličnega lista: „Alto Adige“ pravi: Vprašanje, kakor je naše, se ne da pokopati, ker naravnega glasu ni moči udušiti. Dveh vsega spoštovanja vrednih narodov, ki se razločujeta po jeziku, navadah in potrebah, ni moči po enakih načelih vladati niti glede dež. uprave. Kolikor bolj spoznavata oba naroda svoje potrebe, kolikor bolj se približujeta svojemu cilju, kolikor bolj napredujeta duševno in gospodarsko, toliko bolj uvidevata, da imata različne javne interese, katere treba organsko individualizirati. Trentinci ne zahtevajo zgolj iz trmoglavosti posebne deželne uprave, ampak da zamorejo v mejah zakonov razviti vsi tisto energično silo, katero jim je dala božja previdnost in katero vzdržujejo s krepko voljo. Ko bi Trentinci toliko onemogli, da bi se ne mogli več bojevati in bi se morali udati, tako bi tudi ta mir ne trajal dolgo. Nove potrebe, obnovljene izkušnje in stari problemi bi zopet obudili Trentinsko vprašanje, katero ne bo rešeno, dokler se ne ustanovi avtonomija.

Vnanje države.

Srbske vesti.

Posebni poročevalec našega lista v Belemgradu nam piše: Tukajšnji politični krogi strme! Mej avstro-ogerskim poslanikom baronom Thömmelom in avstro-ogerskim generalnim konzulom gosp. Stafanijem nastal je rezek konflikt. Uzroki niso prav znani. Oba diplomata dobila sta z Dunaja ukaz, da izročita vodstvo svojih uradov prideljenima jima tajnikoma in nemudoma zapustita Beligrad. Nobeden teh dveh gospodov se ne vrne na svoje mesto, a kar obuja največjo senzacijo, je to, da se ne imenujeta naslednika. V Belemgradu živeči Avstrijci smo prav veseli, da sta ta dva gospoda odpravljena, zakaj to lahko rečemo z mirno vestjo, da nista delala časti zastopani državi, koristila pa jej tudi nista nič. Tu je mnogo Avstrijcev, ki so postali srbski državljani, le ker niso hoteli imeti ničesar opraviti s tema — diplomatoma. Sicer pa se tukaj splošno sodi, da so Dunajski mogotci nekam vzemirjeni in niso zadovoljni z razmerami v Srbiji. Jedni trde, da radi državnega preobrata kralja Aleksandra, drugi da radi tega, ker v dan pred cesarjevimi rojstnim dnem mnogi ministri in kraljevi pobočniki niso naredili obične vizite pri poslaniku Thömmelu. Težko je reči, kaj je resnica, a sodi se, da je ministerski predsednik Dokič, ki je že podal demisijo, storil to ne toliko iz ozirov na svoje zdravje, kakor zato, ker 17. avgusta pri Thömmelu ni naredil vizite. Naslednik Dokičev bode brez dvoma sedanji vojni minister general Sava Grujić — Kar pišejo Dunajski listi o zatoženih bivših liberalnih ministrih, je povsem neresnično. Avakumović in Ribarac nista kar nič priljubljena in zato njijina obsodba ne bo imela nikakega pomena za

v Leonoro vsak dan bolj zaljubljen in jej dvori že vidno in javno. Naj se ona prikaže kjerkoli, on jej je vedno blizu ter — kot pravi gospa Sidonija z zadovoljstvom — nanjo pogleduje tako sladkosnedno, da se je vsak čas nadejati njegovega odkritja. Gotovo je i njemu po volji, da ima Leonora vse po gosposko urejeno in da se v tem zna vesti kot kakšna rojena aristokratka...

Izreči pa se bode moral prav kmalu, dolzega odlašanja in občudovanja gospa Sidonija ne bode trpela... Za dolga znanstva devojke tega stoletja nimajo časa!...

Več kot jeden ples v bližajočem se predpustu mu z Leonoro kot svobodno ne dovoli. Naj jo vzame, potem pa lahko hodi z njo na ples če hoče vsak dan.

„A sedaj to stane še naš denar,“ govorila je sama pri sebi, „in zanj je sedaj zopet sila trda.“

Po obedu je sedla v svojo spalnico ter razmišljala, odkod bi dobila denarja za božične praznike, ki so bili že pred durmi. Vzela je iz žepa denarnico, odprla jo, hlastno preiskala vse predale — če ni, pa ni. Zjutraj je izdala poslednja dva goldinarja za nabavo obeda. Ako Sviták ne prinese denarja, s čim naj danes kupi večerjo?

(Dalje prih.)

notranjo politiko. Kakov bo utis zunaj države, to je seveda drugo vprašanje, a posebno slab menda tudi ne, ker razven hvala Bogu odšlega barona Thömmela se ni pri srbski vladi noben diplomat potegnil za obtožene ministre. Sicer pa je preiskava iznesla toliko novih lopovščin na dan, da ne bo nihče obžaloval obsojenih ministrov. Tako se je mej drugim pokazalo, da je bivša liberalna vlada imela jako sumne zveze s Thömmelom, v katere je bil tudi Ristić zapleten. Ministri se gledé teh zvez in tajnih pogajanj izgovarjajo na Ristića, češ, da jim je to on kot regent ukazal, in Ristić potrjuje to, da reši ministre vsaj obtožbe, da so hoteli prodati domovino, kajti njemu kot regentu ni moči priti do živega.

Turčija in Rusija.

Ustanovitev ruskega brodovja v Sredozemskem morju ni turških političnih krogov kar nič vzemirilo. Bili so na to že davno pripravljeni, ker baje ruska politika že od nekdaj na to strmi, zagotoviti si upliv tudi tam, kjer nima Rusija ničesar iskati. Turčija sodi, da bo Rusija sredozemsko svoje brodovje sčasoma še izdatno pomnožila. Turčiji je to samo všeč, ker ve, da bi rusko brodovje ne imelo posebnega pomena, ko bi se imelo boriti z angleškim, italijanskim in turškim, da pa bi vendar nekaj izdalo, ako bi Anglija ali Italija hoteli kaj storiti zoper Turčijo.

Dopisi.

Z Vrhnike 28. septembra. [Izv. dop.] (Izjemno stanje.) Z odkritosrčno indignacijo zabeležili ste v št. 210 „Sl. Naroda“ pri nas dogodivše se pobalinstvo, da so bili namreč v noči od petka na soboto zamazani cesarski orli nad sodiščem, davčnim uradom in tabačni zalogi, ter v naprej protestovali, da bi se ta obžalovanja vredni čin tolmačil kot politična demonstracija. Čitaje vašo notico, odobravalni smo vsi nje tendenco, dasi smo se precej čudili trditvi, da so bili zamazani trije cesarski orli. Ko pa smo čitali veleoficijozno izjavo v uradni „Laibacher Zeitung“, smo strmeli, zakaj tudi tu se trdi, da so bili zamazani cesarski orli. Iz tega je vidno, da nste bili samo vi slabo informirani, ampak tudi visoka dež. vlada, zakaj notica v „Laibacherici“ je bila očitvidno spisana ne v Kolodvorskih ulicah, ampak na Turjaškem trgu. Ker ima stvar vse drugačno lice, nego ste vi in tudi uradni list pisali, bodi tukaj primerno pojasnjena. Resnica je to-le: V noči od petka na soboto zamazal je nepoznan zlikovec pri „slovenskem“ županu gosp. Gabrijelu Jelovškemu kot založniku tabaka tablico s samonemškim napisom „k. k. Tabak-Verlag“. Zamazal je te besede s čopičem, narejenim najbrž iz turških peres. Cesarskega orla — to se je poznalo — se zamazovalec ni dotaknil s čopičem, ker ni bil zamazan, le neke kapljice dotičnikovega črnila so očitvidno slučajno brlizgnile na orla. Isto tako tudi pri sodišču ni bil zamazan cesarski orel, nego samo slovenski napis pod orlom — nemškega napisa nad orlom se mazač ni dotaknil — in tudi orel ni bil zamazan, ker so se le na repu poznale neke kapljice črne tekočine. Nadalje je bil zamazan pri davčnem uradu samo slovenski in nemški napis pod orlom, ne pa orel sam. Zamazovalec je s svojo tekočino zamazal tudi nemški napis „Tischler-Fassbinder“, potem „Gasthaus zur Stadt Mantua“ in nemški napis Karla Mayerja, ni se pa dotaknil orla na deski, viseči na drugi strani Karla Mayerja hiše, niti povsem nizko visečega orla na pošti in pri finančni straži. Iz tega je vidno, da predrzni zamazovalec ni imel namena blatiti cesarske orle, nego samo razne napise. Ako so pri tem brlizgnile nekatere kaplje na orle, tako vendar še ne gre trditi, da so bili orli zamazani. Naš župan, preznačajni g. Gabrijel Jelovšek, je pa to ponekod trdil na polna usta in se celo predrznil neke kvasiti nekaj o radikalcih, za kar mu je dež. poslanec gosp. Lenarčič dal primerno lekcijo v seji obč. sveta. Gosp. Lenarčič je tudi v isti seji konstatiral resnico gledé zamazanih napisov in prav zato smo bili jako presenečeni, čitaje v uradnem listu, da so bili orli zamazani. Kdo je to natvezil dotičnemu pisalcu notice „Excess in Oberlaibach“ ne vemo, neresnična pa je in za to želimo in pričakujemo, da se bo popravila. Pri nas vlada sedaj pravo pravcato izjemno stanje, a Vrhnici se zato ne pritožujemo kar nič, vsaj nismo več izpostavljeni predrzai ošabnosti vladajoče nemčursko-klerikalne stranke in to je mnogo vredno. Obč. svet je dovolil 200 kron nagrade tistemu, ki zasledi zamazovalca napisov, naš katoliško slovenski Gabrijel pa je iz svojega žepa dodal še 100 kron. To je sicer jako lepo in hvalevredno, a s to svotico g. Jelovšek še ne bo izbrisal madeža, kateri je pri

tej aféri padel nanj zato, ker je po Ljubljani raznašal neresnično vest, da so bili pri nas orli zamazani. Gosp. Gabrijel Jelovšek je pač jedini župan v habsburški monarhiji, ki opravlja lastno svojo občino.

Domače stvari.

— (Koroški in štajerski hujskači v Kočevju.) Mršava Beljaška „Allg. Ztg.“ potrjuje našo včerajšnjo vest, da res misli osrečiti novootvorjeno našo dolenjsko železnico in Kočevsko mesto nekaj najbolj znanih kričavev in hujskačev koroških in štajerskih, ali kakor imenovani list evfemistično pravi „Nemci iz Koroške in Štajerske“. Za nameravani posebni vlak do Ljubljane pa baje ni neslo. — Mi sicer gostoljubno vzprejememo na svoji zemlji tudi vsakega nemškega turista in popotnika, čigar neposreden namen ni, hujskati naše redkosejane nemške sodeželane zoper opravičeno narodno teženje ogromne večine kranjskega prebivalstva. A taki mirni izletniki ti napovedani gostje ne bodo, pripeljal se bode marveč v nedeljo v Kočevje cvet krvnikov naših koroških in štajerskih bratov hoteč pomagati na noge naši sedaj že nekoliko imaginarni pangermanski stranki, kateri je glavna opora le še Kočevje. No, uverjeni naj bodo, da v tem smislu tudi oni ne bodo zabelili Kočevskega zelja in da ga ne bodo zgradili nemškega mostu do Kočevja. — Od Kočevcev samih pa pričakujemo, da v nedeljo v svojem „navdušenju“ ne bodo pozabili vsaj na najprimitivnejše zahteve olike in dostojnosti.

— (Odbor „Radogoj“) poslal je mecenu jugoslovanskemu, prevzvišenemu vladiki dru. Josipu Juriju Strossmayru, nastopno pismo: „Vaša prevzvišenost! — Odbor „Radogoj“ spolnjuje častno nalogo, da se v imenu narodnega naraščaja udano zahvaljuje Vaši prevzvišenosti za vzprejetih 1200 kron. Iskrena hvala za prelepe besede, katere so spremljale velikodušno darilo. Odmevale so in odmevale bodo v narodu. Prvega našega jugoslovanskega rodoljuba besede so narodu našemu dokaz, da je „Radogoj“ na pravi, na dobri poti, Vaše prevzvišenosti darežljivost vzgled posnemanja — blagoslov pa zagotovilo uspešnega delovanja. — Hvala za čast, da je Vaša prevzvišenost blagovolila prevzeti mesto častnega člana „Radogoj“. — Odbor „Radogoj“ udano obljubuje, da hoče delovati v smislu Vaših besed — v smislu Vaših nazorov za vzgojo značajnega naraščaja milega nam naroda slovenskega. V trdni nadi, da Vaša prevzvišenost Svojo veledušno naklonjenost obrani napram našemu društvu tudi za naprej, se priporoča z globokim spoštovanjem — odbor „Radogoj“.

— (Izlet „Sokola“ v Ribnico in Kočevje.) Zadnji letošnji društveni izlet priredil je „Sokol“ z ozirom na novo odprto železniško progo za bodočo nedeljo v prijazno narodno Ribnico in mimogrede ogledati si hočejo člani in izletniki tudi Kočevsko mesto. Iz popisa zanimivostij te nove proge, ki smo ga priobčili včeraj, je razvidno, da ponuja ta proga vsem udeležencem izleta nekaj povsem novega, da se bode marsikomu odprl popolnoma nov neznan svet. Odbor skrbel je za to, da bode izlet kolikor mogoče živahen in najel Domžalsko godbo, ki bode spremljala Sokole. Poleteli bodo Sokoli in prijatelji društva na mejo slovenske zemlje, da podajo bratovsko roko rojakom, ki so bili dozdej nekako zapuščeni v trdem boju za ohranjenje svoje slovenske narodnosti proti navalom tujstva. Nova občila sklenila bodo tesneje zvezo mej središčem in mej dolenjskimi pokrajinami, večkrat budo lahko občevali drug z drugim in se bodrili, da nihče ne opeša v svetem boju za narodove pravice. Ker se je tudi nebo zjasnilo in je vreme postalo prav lepo in ugodno, nadejati se je, da se mnogo Ljubljanskih rodoljubov pridruži v nedeljo vrlemu „Sokolu“ in z njim skupno izleti na Dolnjsko.

— (Sokolski „jour-fixe“) ki je bil včeraj zvečer v vrtnem salonu g. Ferlinčeve gostilne, bil je prav živahen in se ga je udeležilo lepo število članov. Dolnjska železnica pripeljala nam je več dražih gostov, katere je prav iskreno pozdravil starosta Hribar. Imenujemo posebno vrla narodnjaka iz Kočevskega, to sta župan g. Turk in učitelj gosp. Andolšek iz Drage, katerima so nazdravljali še drugi govorniki, dalje g. odv. kand. dr. Podobnika, pristava g. dr. Škofica. Po daljši odsotnosti udeležil se je tudi bivši tajnik dr. Tekavčič, živahno pozdravljen. G. Andolšek odzdra-

vil je in poudarjal, kako težavno stališče imajo slovenski narodnjaki v Kočevskem ozemlju. Razgovarjalo se je potem o raznih društvenih zadevah in se je videlo, da je za izlet v Ribnico in Kočevje mej člani „Sokola“ prav živo zanimanje. Govorili in poročali so o raznih društvenih zadevah podstarosta dr. Vilfan, tajnik dr. Kušar in drugi in se je ukrenilo potrebno glede streljanja v zimski dobi, za ureditev telovadbe po odhodu društvenega zaslužnega telovadnega učitelja in so razni člani imeli priliko izraziti svoje želje in nasvete. Za zabavni del večera skrbel je prav izborni društveni tamburaški zbor, brez katerega si skoro živahnega sokolskega večera ni mogoče misliti. Posebno burno je bila vzprejeta podoknica iz „Teharskih plemičev“, katero je potem na splošno zahtevanje zapel gospod J. Noll s spremljevanjem tamburašev. Razšli so se vsi udeležniki večera prav zadovoljni s klicem: Na svidenje v nedeljo v Ribnici!

— (Osobne vesti.) Odvetniški kandidat g. dr. Fran Tekavčič naredil je te dni odvetniški izpit v Trstu ter se zopet povrnil v Ljubljano. Čestitamo! Na mesto upokojenega g. Ivana Krušiča pride začasno kot profesor veronauka na Celjsko gimnazijo č. g. dr. Fran Janežič.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvo našega lista sprejelo je kot kronin dar iz Brezic 75 kron 36 vin., katere sta poslala gg. And. Levak, predsednik, in C. Gregorič, blagajnik tamošnje podružnice; darovali so: g. Martin Ogorevc, narodni trgovec v Kojncih 10 kron, od nabiranja 29 kron 36 vin. in od letnikov 36 kron. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Slavnost vinske trgatve.) združene s plesnim venčkom, priredi občno delavsko izobraževalno, pravo-varstveno in podporno društvo v Ljubljani, dne 1. oktobra v kazinskem steklenem salonu in v stranskih prostorih s prijaznim sodelovanjem vojaške godbe c. in kr. pešpolka Leopold II., kralj belgijski štev. 27. Blagajna se odpre ob 7. uri, začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo: Prej kupljene vstopnice 30 kr., pri blagajni 40 kr., udje prosti. Vstopnice prodajajo se iz prijaznosti v glavni trafiki in v trafiki v čitalniškem poslopju do 7. ure zvečer.

— (Promenadni koncerti) vojaške godbe 27. pešpolka bodo pri ugodnem vremenu vsako nedeljo (1., 8., 15., 22. in 29. oktobra) ob polu najstari uri zjutraj v glasbenem paviljonu v „Zvezdi“, kakor nam javlja vojno mestno poveljništvo.

— (Vožne cene na novo odprti Dolenjski železnici.) Ustrezajoč večstransko izrečeni želji prijavljamo še jedenkrat vožne cene na novi progi Ljubljana-Grosuplje-Kočevje. V III. razredu: V Lavrici od južnega kolodvora 15 kr., od Zelenega hriba 10 kr.; v Škofljici 18 kr., (oziroma 12 kr.); v Šmarje 26 kr., (oz. 21 kr.); v Grosuplje 33 kr., (oz. 27 kr.); v Predolje 42 kr., (oz. 36 kr.); v Čušperk 48 kr., (oz. 42 kr.); v Dobropolje 60 kr., (oz. 53 kr.); v Velike Lašče 69 kr., (oz. 63 kr.); v Ortnek 83 kr., (oz. 75 kr.); v Ribnico 93 kr., (oz. 86 kr.); v Staro Cerkev gld. 1.10, (oz. gld. 1.04); v Kočevje gld. 1.14, (oz. gld. 1.08). Za II. razred se navedene cene podvojé, za I. razred se navedene cene potrojé.

— (Nov rimski napis) se je našel te dni v hiši gospoda mizarja Karla Krimerja št. 4 na Marije Terezije cesti in se je daroval deželnemu muzeju. Napis je bil namenjen neki matroni imenom Vibunnia. Grobišče je bilo petdeset čevljev dolgo in osemindvajset čevljev široko.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 17. do 23. septembra. Novorojencev je bilo 21 (= 34.32 ‰), mrtvorojenec 1, umrlih 15 (= 24.44 ‰), mej njimi so umrli za jetiko 1, za želodčnim katarom 5, vsled starostne oslabelosti 2, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi bila sta tujca 2 (= 13.3 ‰), iz zavodov 6 (= 40 ‰). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli: za ošpicami 2, za tifusom 2, za grižo 2, za oslovskim (dušljivim) kašljem 3.

— (Na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu) konča šolsko leto koncem oktobra t. l. Prihodnje šolsko leto prične 3. novembra. Plačujoči učenci se vzprejemajo še do 20. oktobra t. l., ker je obrok za vlaganje prošelj podaljšan od veleslavnega deželnega odbora.

— (Shod za ustanovitev posojilnice za Kostanjeviški okraj) vršil se bode dne 2. oktobra 1893 popoldne ob 3. uri v Kostanjevici v šolskem poslopju. Vse posestnike in iste, ki se za posojilnico zanimajo, vabi k shodu najljubšeje začasni odbor.

— (Županstvu v Cerknici in na Planini) dobili sta od c. kr. okrajnega glavarstva v Logatci pismeno zahvalo za trudapolno njihino delovanje za časa vojaških vaj v teh občinah. Okrajni glavar pravi v dotičnem dopisu, da so bili v Cerkniški in Planinski občini zbrani domobranci, tako častniki kakor moštvo, jako zadovoljni s hrano in stanovanji ter izreka zagradelj županoma in podžupanom svoje posebno priznanje. I mi smo čuli, da je bil nadvojvoda Rajner jako zadovoljen ter se izrazil, da se bodo domobranske vaje tudi prihodnje leto vršile v teh občinah.

— (Postojinsko godbeno društvo) napravi v nedeljo 1. oktobra v prostorih g. nadžupana M. Vičiča koncert z obširnimi programom. Začetek ob 6 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Vstopnina 50 kr. K obilni udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

— (Volilski shod v Slovenjem Gradcu.) Dne 24. t. m. vršil se je v Slovenjem Gradcu volilski shod, kateri je sklical državni in dež. poslanec g. Robič. Kakor čujemo, pojasnjeval je poslanec tudi politični položaj in se odločno izrekel zoper eventualni izstop slovenskih poslancev iz Hobenwartovega kluba, češ, da bi bilo to zoper državne interese. Obširnejše poročilo o tem shodu nam je obljubljeno.

— (Tudi znamenje časa.) Iz Celovca se nam poroča, da se je za tamošnje semenišče letos oglasilo zopet do 30 prosilcev iz Česke, mej njimi nekateri odličnjaki, a škof Kahn ni sprejel niti jednega („kann nicht brauchen.“) S tem je storil veliko uslugo deželnemu predsedniku in bode oba skupaj skrbela za to, da se bodo Nemci „učili“ (lucus a non lucendo!) slovenščine. In taki Nemci se bodo potem nastavljali kot germanizatorji po slovenskih krajih v šole, kakor tudi po župnijah. Po sedanjem receptu menda ponemčevanje koroških Slovencev vender še ne napreduje dovolj hitro in zato skušajo vedno z novimi eksperimenti. Bolj ko kedaj treba nam je narodnega poguma in odločnosti. Klin s klinom!

— (Toča.) Predčerašnjim padala je v raznih primorskih krajih toča in naredila zlasti v vinogradih, ki so letos kaj dobro kazali, velikansko škodo.

— (Nova brzjavna in poštna postaja.) V Matuljih (kolodvor) odprla se je dne 26. t. m. brzjavna postaja z omejeno službo, zvezana s poštanim uradom.

— (Hrvatske novice.) V Zagrebu se bode odprla poslovница za gledališče in koncerte, ki bode posredovala mej umetniki in gledališči in se posebno ozirala na slovenske dežele in slovenske umetnike. Ako to podjetje pride v sposobne roke, moglo bi dosti koristiti našim umetniškim razmeram.

— „Hrvatski Sokol“ priredi v soboto 30. t. m. javno telovadbo v društveni dvorani. Telovadba bode obsegala proste vaje in se bode telovadilo na raznih orodjih. Po telovadbi zabava s koncertom vojaške godbe. — V Zagrebu se je uvedla po ulicah nova plinova razsvetljava z Auerjevimi svetilkami. — V vasi Vitojevci v okraji Ruma umrli sta dve osebi za kolero. To je drugikrat, da se je kolera prikazala na Hrvatskem. — Na Reki ustanovilo se je delniško društvo, ki ima namen ustanavljati zdravilišča v Kvarnerskem zalivu in na Avstro-Ogerskem. Društveni kapital znaša 2 milijona kron, ki sta se takoj vplačala. V Lovrani pri Opatiji je društvo nakupilo še zemljišča in prične tam graditi velik hotel.

— (Razpisane službe.) Na jednorazredni ljudski šoli v Prežganji razpisano je učiteljsko mesto z letno plačo 450 gld., funkcijsko priklado 30 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje je vložiti do dne 5. oktobra pri okrajnem šolskem svetu v Litiji. — Na dvorazrednici v Starem trgu pri Poljanah izpraznjeno je mesto nadučitelja z letno plačo 500 gld., vodstveno priklado 50 gld. in prostim stanovanjem. Prošnje do dne 18. t. m. pri okrajnem šolskem svetu v Črnomlju.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Zola mladi gospici.) Mlada gospica iz Galaca, ki je letos dovršila svoje naobraževanje v penzionatu sester „Sacre Coeur“ v Parizu, obrnila se je do pisatelja Zole vprašaje ga, ji li priporoča, da čita njegova dela. Slavni pisatelj ji je odgovoril: „Gospica! Dokler mlado dekle ni še omoženo, je pod varstvom svojih roditeljev; če je pa omoženo, pa stori dobro, da vpraša svojega soproga za svet. Moje mnenje je, da lahko čitate moja dela, če Vam to dovolijo Vaši roditelji ali Vaš soprog.“

* (Prerov pod Nevo.) Vodstvo javnih zgradb na Ruskem namerava narediti velik prerov pod Nevo, ki bode velikanskega pomena za promet ruske prestolnice. Za Peterburg bil bi ta prerov to, kar je prerov pod Tamižo za London, kateremu bode tudi podoben v svojih podrobnostih. Dolg bode 185 metrov in imel 15 metrov v presežku, visok pa štiri nadstropja. Prva etaža bode za električne kable, druga za pešce, tretja najširša za vozove in četrta za tramvaj. Stroški proračunjeni so na 3.300.000 rubljev.

* (Ženski klobuki in Pariška opera) Parižanke so jako razburjene, kajti odslej ne bodo smele več šopiriti se s svojimi ekscentričnimi visokimi ali širokokrajnimi pokrivali po parketu Pariške opere. Vodstvo se je po večletnih pritožbah občinstva vender ohrabilo in izdalo odredbo, da tudi ženske v parketu ne smejo imeti mej predstavo klobukov na glavi in tako kratiti razgleda na oder zadej sedečim osebam. To je jako pametna odredba, ki je posnemanja vredna.

* (Velikansk sod.) Neka velika trgovina z vinom v Vill-franci v Kataloniji na Španskem dala je narediti sod, ki meri 700.000 litrov.

* (Anarhistična smrtna obsodba.) Izvrševalni odsek anarhistične zveze amerikske obsodil je zakonsko dvojico Resse v Pittsburgu na smrt, ker je gospa Resse vedela za najvažnejše tajnosti zveze. Dva anarhista izvršila sta to obsodbo te dni. Žena je bila umorjena, mož njen pa smrtno ranjen. Morica zasačila se oblastva, ko sta hotela pobegniti v Kanado.

* (Na amerikske železnice.) Iz Novega Jorka se poroča, da so oblastva v Kansas-City, St. Josefu in Conciil Vluissu zvedeli, da nameravajo roparji napasti železniški vlak. Na videz se je torej odpeljal vlak, v katerem je bilo 16 oboroženih redarjev. Dve milj pred sv. Josefom res napade šest osemlejenih roparjev vlak. Po hudem boji bili so ustreljeni trije roparji, dva sta bila ujeta, jeden pa je pobegnil.

* (Moder sodnik.) Čudno sodbo izrekel je neki sodnik v Misouriu v Ameriki. Necega človeka, ki ni znal pisati in čitati, obsodil je zaradi lahkega prestopka za tako dolgo v zapor, dokler se ne nauči čitati in pisati. Drugega obtoženca, ki je umel oboje, pa je obsodil, da mora tako dolgo ostati v zaporu, dokler ne nauči prvega čitati in pisati. Čez tri tedne rešila sta oba svojo nalogo prav povoljno in sodnik ju je izpustil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. septembra. Poročilo poljskih listov, da vstopita v ministerstvo dva nova člana, mej njima načelnik poljskega kluba Jaworski, je popolnoma neosnovano.

Praga 29. septembra. „Plzenski Obzor“ javlja, da namerava vlada zaustaviti izdavanje „Narodnih Listov“.

Inomost 29. septembra. Cesar in navzočni nadvojvode odpeljali se danes zjutraj ob polosmih na goro Isel k strelnim vajam. Najprej streljalo moštvo, katero je cesar ope-tovano pohvalil, potem častniki, mej njimi nadvojvoda Josip Ferdinand, in naposled Passeierski strelci. Cesar si po streljanju iz nova ogledal Hoferjev spomenik. Zbrano ljudstvo pozdravljalo cesarja pri prihodu kakor pri odhodu jako živahno. Prebivalstvo je jako zadovoljno z uspehom slavnostij, veselo udeležbe iz italijanskih krajev in srečno, da je cesar bil zadovoljen.

Inomost 29. avgusta. Grof Taaffe se je danes zjutraj ob 7. uri 15 min. odpeljal na Dunaj.

Zagreb 29. septembra. Orožniki ujeli v Gradiški iz Banjeluke uteklega vodjo on-dotnih hajdukov, Nikolića, in ga izročili sodišču.

Budimpešta 29. septembra. Zadnje dni razširili so anarhisti veliko tisoč revolucionarnih oklicev, tiskanih očitno v tajni tiskarni. Policiji se doslej še ni posrečilo, zaslediti tiskarja in razširjevalce. Zbeganost velika.

Pariz 29. septembra. General Boideffre imenovan začasnim načelnikom generalnega štaba.

Kodanj 29. septembra. Cesar Viljem napovedal svoj prihod v Fredensborg, kjer se mudi sedaj ruski car.

Bratje Sokoli!

Izlet

v Ribnico in Kočevje

bode

v nedeljo dne 1. oktobra.

Sokoli se zbirajo ob 6. uri zjutraj na južnem kolodvoru in odpeljejo točno ob 1/2 7. uri. Vlak spremlja Domžalska godba. Vse člane in druge vrle rodoljube vabi k prav obilni udeležbi

Na zdar! odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 glđ. 60 kr.; za pol leta 2 glđ. 30 kr.; za četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Tuji:

27. septembra.

Pri **Maličih**: Bohatsch, Gerl z Dunaja. — Loser, Cerni, Colombicio, Hoffman, Kramer iz Trsta. — Bogad, Stoček iz Brna. — Bitterman, iz Gradca. — Lekner iz Črnomlja. — Sega, Lijon, Pertz iz Kočevja. — Pl. Csányi iz Budimpešte. — Bruner iz Monakovega.

Pri **Stonih**: Zeller, Sienkiwicz, Abel z Dunaja. — Pl. Rušnow, Kuralt iz Zagreba. — Haasz iz Budimpešte. — Gantar iz Celovca. — Dr. Knöpl, Terpine iz Kamnika. — Habernek iz Brna. — Hönlmann iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Zöllner iz Rudolfovega. — Dohval iz Beljaka. — Pečnikar iz Logatca. — Negri iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

26. septembra: Ivanka Potokar, črevljarjeva hči, 13 mesecev, Streliske ulice št. 11.

28. septembra: Ana Stenkovič, gostija, 39 let, Kravja dolina št. 11.

V deželni bolnici:

26. septembra: Meta Markovič, kuharica, 34 let. — Neža Žnidaršič, delavčeva žena, 56 let. — Jožef Pezdir, zidar, 25 let.

27. septembra: Jernej Remškar, gostač, 70 let. — Katar Strekelj, kajzarjeva hči, 3 leta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. s. pt.	7. zjutraj	738.4 mm.	6.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.9 mm.	16.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	736.4 mm.	9.8° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 10.8°, za 3.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29 septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 97.05	glđ. 97.15
Srebrna renta	96.90	96.70
Zlata renta	119.25	119.85
4% kronska renta	96.60	96.60
Akcije narodne banke	986.—	986.—
Kreditne akcije	338.—	338.25
London	126.20	126.20
Napol.	10.03	10.03 1/2
C. kr. cekini	—	—
Nemške marke	62.05	62.07 1/2
Italijanske lire	44.75	—
Papirnati rubelj	1.31 1/4	—

Dne 28. septembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 glđ.	146 glđ. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 glđ.	195 " 50 "
Ogerska zlata renta 4%	— " —
Dunava reg. srečke 5% po 100 glđ.	127 " 25 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 " 75 "
Kreditne srečke po 100 glđ.	195 " —
Rudolfove srečke po 10 glđ.	23 " —
Akcije anglo-avst. banke po 200 glđ.	150 " 75 "
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	249 " —

Pisarja

spretnega v notarskih poslih in večšega slovenskemu in nemškemu jeziku, **vzprejemem takoj**. Plačilo po dogovoru. — Ponudbe naj se pošljejo nemudoma pod mojim naslovom.

(989—1)

Emil Orožen,

c. kr. notar, začasno v Ribnici.

Zahvala.

Podpisanec si šteje v dolžnost, spoštovanim prebivalcem mesta Kamnika in Mekinj, zlasti pa Kamniški prostovoljni požarni brambi za njih dobrodušno, marljivo delovanje pri vodni katastrofi dne 25. t. m. izre-
kati svojo najtoplejšo in najsrčnejšo zahvalo.

F. D. Bernhard

(985)

restavratör v zdravilišči.

Zdravilišče Kamniško

dné 27. septembra 1893

Krasen

harmonij

s 13 spremeni, jedno leto rabljen in za izvrstnega spoznan, **proda se takoj za 200 glđ.** — Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseer, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—210)

Učne knjige

za gimnazije in ljudske šole in vse druge šolske potrebščine

Dijaski koledar

(928—15)

i. t. d.

prodaja

Anton Zagorjan

knjigotržec

v Ljubljani, v Zvezdi št. 7.

Knjige za ljudske šole

iz lastnega založništva, kakor:

Abecednik, sestavila A. Razinger in A. Žumer;

Prvo berilo in prva slovnica, sestavila A. Razinger in A. Žumer;

Prva nemška slovnica in prvo nemško berilo, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger in A. Žumer;

istotako vse v naši kronovini uvedene **šolske knjige c. kr. založništva šolskih knjig** imava v bogatem številu na skladišču in razpošiljava z obratno pošto.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

založna knjigotržnica v Ljubljani.

Prekupovalcem in takim, ki vzamejo več na jedenkrat, dajemo **popust**. (927—10)

Zadnji mesec.

Inomostske srečke à 50 kr.

Zadnji mesec.

Glavni dobitek

50.000

goldinarjev.

(931—8)

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.